

Eduquem amb il·lusió, avancem amb projecte

Un lema, l'emblema que ens identifica

Sabem el que estem fent. Fa gairebé un any que tots i cadascú, d'una o altra manera, preparem l'Assemblea. N'hem parlat molt i podem dir que ja hem recorregut una part de l'itinerari a través d'anar seguint diferents fases: *avaluem i projectem* (preassemblea), *decidim* (assemblea) i *concretem* (pla anual a l'inici de cada curs). I tota la feina sota el paraigua d'un lema: *Eduquem amb il·lusió, avancem amb projecte*. Tenir un lema no és més que un concentrat temàtic que esbossa un contingut –també una voluntat– que permet crear la identificació amb un objectiu, amb un procés de treball, potser, amb una utopia. El lema vol ser la síntesis d'un pensament i d'una voluntat expressada i compartida col·lectivament.

Educar, del llatí *educere* és una paraula que no passa per alt; en termes semàntics és fer sortir el que hi ha dins. Educar, és una tasca lenta, sovint desagradada i poc immediata. És l'anar semblant i no saber què en sortirà. *Eduquem amb il·lusió* és l'arriscar-se a fer, és l'entusiasme amb què hom experimenta comptant amb l'ara caic i l'ara m'aixeco. És l'esforç constant per anar arribant a l'objectiu. És dir que ens engresca la feina, que té sentit ser i estar al costat dels nois i noies, és l'entusiasme que posem en allò que fem, pensant en el

que volem que sigui amb una voluntat explícita de caminar al costat de qui camina, ni més endavant ni més enrere, perquè, només hi ha cooperació, coresponsabilitat, implicació, detecció, anàlisi, contrast... anant de costat. Deu ser important que cadascú puguem decidir el propi lloc i conèixer la pròpia perspectiva.

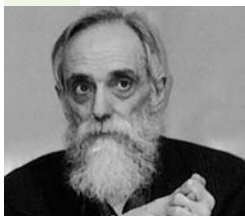

Avançar amb projecte és tenir definit i clar un nord i moure's, sense aturar-se amb l'afany d'arribar-hi. Avancem per arribar on ens hem proposat a través d'un projecte definit i que es construeix des de l'experiència, des de l'escoltar i del rebre, des de la teva idea i la meva per arribar a l'assoliment d'una fita. En això estem! L'Assemblea, un moment de presència col·lectiva, amb veu i vot de col·lectiu per decidir, amb criteri, el que ha de tenir prioritat al llarg dels propers quatre anys; un moment d'aturada per moure un projecte col·lectiu que no és altre que *una escola de tots i per a tots*.

- 2** Canviar a partir d'assimilar el que s'ha viscut   **4** Sí a la guerra. No a la guerra. Escola Pia d'Igualada: història, art i ciutat.   **5** IV Assemblea. Secretari General. Equip de Gestió.   **9** Patrimoni històric de l'Escola Pia
10 Actualitat   **12** Anem a la muntanya, que ara ve el bon temps... Zum-zum

Canviar a partir d'assimilar el que s'ha viscut

Parlem amb Andreu Trilla

Andreu Trilla (Balaguer, 1940), antic alumne de l'Escola Pia a Balaguer. Mestre, professor de francès, llicenciat en teologia. Escolapi des de 1956. El mes que ve acaben els 12 anys de servei com a provincial.

L'Assemblea i el Capítol van de braçet. El Capítol elegeix el Provincial. Com es fa?

El Capítol estarà constituït per 48 persones. La meitat, per raó del càrrec. Els altres, votats d'entre els qui no ocupen cap càrrec en aquest moment. El Provincial és elegit per majoria d'entre un grup de 6 candidats, designats prèviament per votació de tots sobre tots.

Vostè ha sortit elegit tres vegades. Per què no pot tornar a ser elegit?

La nostra legislació interna, prou sàvia, preveu un màxim de tres vegades seguides en el mateix càrrec, per afavorir la renovació i evitar l'anquilosament.

Dotze anys és força temps. Què se sent al final del mandat?

Les sensacions són molt barrejades. El temps passa volant i, com que no acabes mai la feina, fa la sensació que «era ahir» que vaig començar. D'altra banda, m'alegra que ara li toqui a una altra persona. Un cert canvi és bo per a una institució; també, una mica d'alleujament, en deixar una responsabilitat, i una mica d'incertesa pel futur...

Ara i mirant enrere... alguna valoració? Alguna recança?

No sóc el més indicat per a valorar-ho. Jo, personalment, estic en pau, ja que he fet el que he pogut i sabut fer. Sens dubte que m'hauria agradat poder fer molt més, però hem d'aprendre a conviure en pau amb les nostres limitacions i, amb les que no són

nostres, també. Un Provincial, com qualsevol altre càrrec, no seria res sense els col·laboradors. De moltes coses n'estic satisfet, però el que més m'alegra és saber que les hem aconseguides entre tots.

Quina ha estat la seva prioritat al llarg d'aquest temps?

A banda de les prioritats o polítiques que marcaven els Capítols passats, la prioritat que jo m'havia proposat per dins era l'atenció a les persones, primer les dels propis escolapis, però també les de tanta gent que col·labora o es relaciona amb l'Escola Pia. No crec haver-la assolit del tot, ni molt menys. Hauria d'haver-hi dedicat molta més atenció, i em sap greu haver fet curt...

Quins projectes s'han desenvolupat al llarg d'aquests anys?

El Secretariat havia començat els anys anteriors, en pla experimental. Aquests anys, han vist la seva consolidació. En Carles Mascaró el va plantar i en Ramon Francolí l'ha conreat, tots dos amb entusiasme i intel·ligència. Evidentment, tant l'un com l'altre, han comptat amb l'Equip de Gestió, els Equips Directius, i, és clar, amb totes les persones que treballen en el dia a dia de les escoles. De què serviria un bon cap sense uns bons braços?

A les escoles, hi ha hagut moltes millores, tant pel que fa a les instal·lacions com sobretot pel que fa a la tasca educativa. Estic molt satisfet del bon ressò que tenen les iniciatives per millorar-la, i

també les noves idees per atendre els qui més ho necessiten. M'hauria agradat multiplicar l'atenció als immigrants. Sé prou que, en les nostres escoles es fan esforços molt lloables; però davant la magnitud del problema, sempre desitges més... Tot arribarà! El tema del laïcat és d'aquells que, personalment, veig com de més futur per a la nostra Escola Pia. Per això hi he dedicat molts esforços i no me'n peneixo gens ni mica. Confio que anirà prenent el relleu que mereix. A Califòrnia i al Senegal, he vist amb alegria com creixien en nombre de persones, en obres educatives, en organització però, sobretot, en consciència de la seva progressiva autonomia. He viscut una sensació semblant, suposo, a la que deu tenir els pares en veure créixer els vostres fills. Un altre projecte, menys vistós, però molt útil i necessari: el departament de Patrimoni. La feina que s'hi ha fet, gràcies al Jaume Pallarolas i al seu equip, no resulta fàcil de valorar des de fora. No els podem agrair el que han fet a favor de tot el conjunt.

La feina feta fins ara tindrà assegurada la continuïtat o es farà foc nou?

La feina feta, feta està. Ara bé, mai no sabem si el que hem fet es mantindrà com ho hem somniat, o bé si està destinada a ser llavor d'una realitat molt diferent del que nosaltres pensàvem. No em fan por els canvis. Però l'expressió «foc nou», no em fa gaire feliç. Sempre som deutors d'un passat, d'una història. Els canvis han de venir d'una millor assimilació del que s'ha viscut fins el moment present, no d'un desig de trencament. El trencament és una idea absurda, ja que la vida humana és una cadena i vivim per acumulació d'experiència...

Es pot posar en qüestió la continuïtat de la important opció pels laics que s'ha fet?

Pel que conec la nostra Província, dubto que una cosa així es pugui ni plantejar. No és pas d'ara que compartim amb el laïcat tantes coses! La nostra Província fa molts anys que hi creu. Una altra cosa és el model pel qual hem anat treballant. Evidentment, el defensem perquè ens sembla el més indi-

cat per al nostre cas; però, no és pas l'únic model existent o possible. Ara, pel que fa a l'opció a favor del laïcat, no tinc cap dubte que tirarà endavant.

Com s'hauria de fer per compartir el compromís i l'opció?

No crec en receptes màgiques; més aviat en la paciència i la convicció necessàries per acompanyar processos llargs i lents, imperceptibles, sovint. Som educadors, i estem habituats a sembrar sense pensar en collites immediates. Ara bé, de tant en tant, t'omple de satisfacció el fet de veure «gent de Can Colapi» ficada en totes les mogudes imaginables a favor d'un món diferent.

Quina serà la seva feina, a partir d'ara?

Això no ho sé contestar... encara. La persona que viu en un grup com el nostre vol fer allò que el grup li demani. Quan em va tocar aquesta tasca, em vaig dir a mi mateix: «Tant se val treballar com fer feina». És una de les coses que valoro de la vida religiosa: la capacitat de les persones de viure al servei del grup i del projecte col·lectiu, «treballant o fent feina», segons toqui. I, un cop acabada una situació, la possibilitat de tornar a la base és meravellosa. Espero, doncs, que un cop passat el Capítol, el nou equip em digui en què puc servir. El meu desig és fer-ho el millor que sàpiga.

Algun missatge per al nou Provincial?

Com diuen al Senegal, en francès: *Du courage!*. Sobretot, ànim. O també, en diolà: *atemit sembe*, que vol dir més o menys «Déu per damunt de tot», o «Déu és gran» (a l'estil dels musulmans). Com que no tinc dubte que el nou Provincial, sigui qui sigui, serà un escolapi de cor, un bon germà i un bon religiós, li desitjo la pau que prové de saber que Déu, efectivament, és per damunt de tot i present en totes les circumstàncies, al costat en els patiments i en les alegries. És un company que no defrauda. Això dona molta força. I gràcies també a tu per l'ocasió d'expressar aquests sentiments i vivències a les persones de Can Colapi que es prendran la molèstia de llegir-ho a Papers. Moltes gràcies a totes i a tots!

Sí a la guerra

Contra la fam
 Contra la injustícia
 Contra l'opressió
 Contra tot allò que fa que la persona humana pugui ser... (com acabar la frase?)

No a la guerra

Que mata la vida
 Que mata les idees
 Que mata l'esperança
 Durant la història de la humanitat, molts homes i dones han lluitat per la pau...

I jo? I tu? I nosaltres? Què fer? què podem fer?

Escola Pia d'Igualada: història, art i ciutat

«Per moltes viles copiada, però per cap, igualada»

Els escolapis es fan presents a Igualada l'any 1732, amb la fundació d'un col·legi que actualment no se'n coneix l'emplaçament exacte. Aquest idil·li amb la ciutat durà un centenari, quan el 1835 l'Ajuntament revolucionari d'Igualada convidà els escolapis a deixar la ciutat. La desamortització de Mendizabal afegí desconcert a la situació, però el 1857, amb la Llei Moyano, s'inicià el batxillerat. Fins aleshores, l'eix principal de l'educació era el llatí però, a partir d'aquest moment, les ciències prenen el relleu i l'Ajuntament d'Igualada, com a garant d'aquesta transformació social, proposa als escolapis, reconeguts per la seva preparació en les ciències (P. Jacint Feliu, professor de matemàtiques a l'Acadèmia Militar de Segòvia, havia preparat un bon grup de joves escolapis) que s'encarreguin de l'educació dels nens i joves de la ciutat. La nova fundació data del

1858, però no serà fins el 1885, que l'Ajuntament cedeix el convent dels agustins, plaça que ocupa en l'actualitat l'Escola Pia d'Igualada. Durant tot aquest temps, només es trunca l'activitat educativa durant la Guerra Civil. El 1939, entren les tropes franquistes i l'escola, durant un breu espai de temps, es converteix en un camp de concentració per a soldats republicans. El curs 1939-1940, sota una presumpta «normalitat» es retorna al col·legi actual.

Però sí rica és la història d'aquest idil·li, entre Escola Pia i Ciutat, no menys ric són els aspectes artístics que alberga l'escola: la imatge gòtica de la Mare de Déu de la Pietat, d'alabastre policromat, la façana modernista del 1908 i el claustre, que data del 1612, amb els 4 escuts que ens parlen de l'orde dels agustins i de la família Cornet. Com veieu, l'Assemblea compta amb un escenari excepcional.

IV Assemblea

Eduquem amb il·lusió, avancem amb projecte

A LES PORTES DE L'ASSEMBLEA, ARA TOCA DECIDIR

Ramon Francolí · *Secretari General*

Ja som a les portes de la nostra IV Assemblea de les Institucions Escolars i ha arribat el moment de decidir quines han de ser les polítiques generals i els objectius comuns que han d'orientar la nostra actuació en els propers quatre anys.

Iniciem el procés d'anàlisi

En el número de Papers del mes de setembre, es feia una presentació de tot el procés de treball que ens havia de conduir a la celebració de l'Assemblea; llavors dèiem que era el moment d'avaluar i de projectar. Iniciàvem el procés que ens ha permès de recollir, d'analitzar i de valorar el resultat de la feina feta aquests darrers quatre anys i que, un cop fet, ens dóna prou convenciment per veure que la valoració que se'n desprèn és força satisfactòria. Així ens ho diuen tant els resultats de les valoracions realitzades a cada escola, com els informes de les avaluacions externes (Idea, Qualitat Calassànica...) alhora que, també, s'assenyalen aquells elements que haurem de tenir presents per a la millora de la nostra acció educativa.

Les escoles i, de retruc, totes i cada una de les persones que hi han intervingut han realitzat una molt bona feina, una feina que, ben segur, serveix a tot el col·lectiu per copsar la realitat i per poder dibuixar aquells territoris en què ens cal seguir treballant. Hem intentat que aquesta feina fos el màxim d'àgil i simple possible, entenent que, a vegades, es pugui haver viscut com un element afegit i potser també com una nova càrrega a tot allò que ja fem; però, és del tot indispensable que sapiguem entendre i interpretar que aquesta feina d'anàlisi, de valoració i projecció ens és del tot

necessària per poder seguir millorant. Fer-la d'aquesta forma i no d'una altra, treballant en equip i garantint els retorns d'allò treballat té una clara intenció que no és altra que la d'aconseguir un nivell de participació i d'implicació el més ampli possible. Participació de tots aquells als qui, després, ens tocarà dur a la pràctica diària el que s'hagi proposat i implicació per sentir-nos coresponsables del projecte col·lectiu.

Decidir

I ara, en Assemblea, toca decidir. Decidir en base a les propostes arribades des de les escoles, pensant en tot el col·lectiu i per fer-nos avançar de forma conjunta; una decisió de polítiques que haurem de saber gestionar i aplicar perquè no quedin només en papers escrits o en l'arxiu de les coses dites, sinó que ens han d'ajudar a saber donar resposta real als interrogants plantejats i a decidir formes d'actuació i d'aplicació perquè, sobretot, puguem seguir creixent com a persones, com a col·lectiu i com a Institució amb una voluntat explícita de tenir una presència activa i amb iniciativa en el camp educatiu fent servei a la societat i al país.

EL SECRETARI DE L'ASSEMBLEA

Miquel Mateo · *Equip de Gestió*

Segons el reglament de l'Assemblea, correspon al Secretari exercir aquestes cinc funcions: consignar en acta els acords de l'Assemblea; custodiar el Llibre d'Actes; donar fe dels acords; recopilar l'acta de totes les sessions, grups de treball i ponències que pugui haver-hi i realitzar totes aquelles tasques organitzatives que el President li assigni. Tasques, algunes d'elles, de fàcil execució

perquè només requereixen dedicar molta atenció en el moment de les intervencions, un contacte necessari amb els portaveus dels diferents grups i un bon coneixement dels reglaments.

Les tasques més complexes però, són les que corresponen a l'organització de l'Assemblea, que són ocupacions que podríem definir com «de feina amagada» que s'acostumen a compartir amb les escoles i que representen una insistent col·laboració, bàsicament, entre els equips directius i el secretari.

Des de la preparació dels documents fins a la recollida i consolidació de totes les aportacions que els diferents estaments van fent en la fase d'Avaluació i Propostes, fins al permanent contacte amb les institucions escolars per tal que vagin donant compliment als diferents procediments que l'organització de l'Assemblea demana: confirmació de les llistes dels assistents, recordatoris dels

diversos processos –preparació i comunicació del nombre d'assistents a l'acte, agrupats pels diferents estaments que hi tenen veu i vot, candidatures per al Consell de les Institucions, procés d'elecció del personal que representa els Administradors, recopilació de la documentació que haurà de figurar en les carpetes dels assistents o l'organització «virtual» de l'acte per tal de determinar, amb la màxima precisió possible, els recursos necessaris (en àmbits tan diversos com qui ha de portar la guitarra per fer els cants o el nombre de persones que pernoctaran a la població)...

També, en aquestes feines, s'inclou el manteniment i l'actualització de les diferents fonts d'informació i comunicació al voltant de l'Assemblea, com ara les cartelleres electròniques, una novetat de l'actual període, o les circulars i el correu.

I quan haurà finalitzat l'Assemblea haurà d'elaborar el recull de propostes i acords presos que orientaran l'acció educativa de les institucions durant el proper quadrienni.

És, per tant, una tasca formal però, també, plena de responsabilitat amb un cert marge de maniobra, encara que bastant subjecte al calendari imposat. I, en tant que tasca formal que obliga al compliment d'allò que diuen «timings» i procediments, generalment és molt «aplaudida» pels diferents responsables del procés a les escoles, que acostumen a ser els directors gerents, els quals agraeixen amb molt bona sintonia els constants emails, faxos, trucs telefònics o requisitòries que, molt amablement, el secretari els va fent amb prou freqüència com perquè sempre es pensi que estem duent a terme un procés que acabarà marcant, filosofies, objectius, fites, en definitiva, polítiques comunes, per als propers anys. És, per tant, una feina que té molt d'empipadora per a les escoles, i que manifesta una certa imatge de «pepito grillo», però que aquest secretari procura dur a terme amb humilitat i bona sintonia, encara que amb una certa inflexibilitat imposada, que, tot s'ha de dir, és molt ben entesa per les escoles.

La feina «assembleària» és feina de tothom, i el secretari és una peça més de l'engranatge. Sense la col·laboració que les escoles ofereixen, la tasca seria exasperant. És per això que el secretari agraeix profundament la bona disposició de tots. I també aprofita, ni que sigui al final de l'escrit i de passada, per demanar disculpes per la perseverant insistència que ha tingut, sempre, en bé de tots.

EN QUATRE ANYS, HEM AVANÇAT I MOLTI! NO PERDEM LA MEMÒRIA HISTÒRICA

Pere Vilaseca i Eulàlia París
Equip de Gestió

Per alguns, mirar enrere vol dir perdre's en el temps i enyorar, potser, algun dels temps passats; per d'altres, és analitzar per intervenir de nou. No perdre la memòria històrica és absolutament indispensable per entendre la realitat d'avui, la nostra. El temps passa, a voltes massa de pressa, però els fets i les vivències hi són i cal reconèixer-les perquè han teixit el present. Tenim una visió força recent i propera del que ha representat l'última Assemblea, la del 99, feta i viscuda a Caldes. Han passat quatre anys; però, què són quatre anys en una història quatre vegades centenària? Ben mirat, res! però, sí que paga la pena de recuperar l'experiència més recent, la d'aquests últims quatre anys, perquè, d'una o altra manera, amb l'esforç de tothom, hem fet avançar la història. L'Assemblea del 99 ens feia estrenar, a tots, nous reptes professionals i, alhora, se'ns convidava a l'aventura de construcció d'un projecte pedagògic complex perquè, fer realitat les tres polítiques d'Assemblea (coresponsabilitat, avaluació i metodologies) i una de pròpia, cada escola la seva i l'Equip de Gestió, la de Pastoral, en un col·lectiu important com el nostre, era ben bé un posar-nos a prova tots plegats; en definitiva, un bon repte si el que volíem era assolir-ne l'èxit, èxit que rau en fer-les realitat a l'aula. Fer realitat les Polítiques d'una Assemblea no és cosa de

dos dies per tant, calia posar en marxa molts processos que ens exigien noves estratègies relacionals, nous camins de formació, noves vies de reflexió, noves maneres de mirar la realitat i noves formes de detecció, de planificació i d'avaluació. Cada pas fet o cada proposta llançada esperava, amb atenció, l'avaluació dels receptors per autoregular, amb criteri, la pròpia actuació i prendre, amb cura, noves decisions. Interessava arribar a tothom i fer participar tothom. D'altra banda, on és la coherència i el rigor professional si no s'asseguren processos reals

i transparents de participació? La implicació i la coresponsabilitat en un projecte ja sabem que no es produeix si no es participa en el disseny o en la definició dels objectius; però, en aquesta definició hi som tots i ho fem en el marc d'una Assemblea. Tots podem dir i reconèixer que, al llarg d'aquests quatre anys, hi ha hagut aprenentatge i progrés a molts nivells. Que si hem avançat? I tant! Ens ho hem dit i ens ho diem uns als altres i ens ho diuen aquells que observen la Institució de prop. Tots sabem que queda molta feina a fer però, ara i de nou en Assemblea, ens tornarem a dir on decidim de posar la mirada i, així, anar-nos apropant a la nostra utopia, d'una escola per a tots.

Potser recordareu l'inici del clàssic «Alicia en Terra de Meravelles» de Lewis Carrol. «Alicia començava a cansar-se d'allò més, de seure al costat de la seva germana i de no tenir res a fer; (...) de cop i

volta, un Conill Blanc d'ulls de color de rosa va córrer al seu mateix costat. No hi havia res de molt extraordinari, en tot això; però, quan el Conill es tragué un rellotge de la butxaca de l'armilla i va mirar-s'el i, després, seguí corrent, Alicia es va aixecar perquè mai no havia vist ni un conill amb armilla o amb un rellotge; tota alarmada de curiositat, va córrer camps a través al darrere d'ell i, afortunadament, va poder arribar a temps per veure'l engegar-se endins d'una gran llodriguera que hi

havia sota una branca. Al següent instant, Alicia baixava al darrere d'ell, no parant-se gens ni mica a considerar com Mare de Déu en sortiria de bell nou».

Aquesta escena il·lustra clarament el moviment, no comentarem la curiositat o el tedi. El cert és que, si Alicia s'hagués quedat al costat de la seva germana, no hauria après res. Els qui vivim en la societat d'avui (persones i organitzacions) ens passa una mica el mateix. Si no ens movem, si no avancem, anem enrera. Avui, està a bastament demostrat, que les organitzacions amb capacitat de canviar amb rapidesa tenen més possibilitats de supervivència que les grans organitzacions, estàtiques i immobiliàries.

Avançar, una necessitat obligada

Tenim la necessitat d'avançar perquè, mirat fredament, és per pura supervivència. Avançar per millorar la manera que tenim de relacionar-nos entre nosaltres i amb els alumnes, també llurs pares, a través de la ciència, l'art, la cultura, la tecnologia... També, en com ens comuniquem, en les nostres maneres de fer i

de dir, en les nostres orientacions i transmissions, en el nostre bagatge professional... sense oblidar mai que els nois i noies són el veritable sentit de la nostra existència i els primers protagonistes de tota la nostra tasca, la de cada dia, la dels nostres projectes i neguits. *Avançar*, no pensant en la competència o el mercat, sinó –i sobretot– considerant el sentit i la resposta de la nostra escola enfront la societat. *Avançar* ha de ser una resposta fidel a la nostra manera de ser, un compromís coherent als nostres orígens. Alerta, però, que el canvi mai no pot ser una finalitat. Quants projectes s'han perdut, preocupats per oferir una imatge moderna? Quants pals de cec no s'han donat pensant només en l'immediat? Quantes vegades, el canvi no ha estat fruit d'una moda? Per tant, en cap cas perdem el nostre nord que és el que ha de guiar, a poc a poc, les nostres passes.

L'Assemblea, timó i brúixola

En Assemblea marquem la direcció com si fos el timó que ha de guiar els propers anys. Per quarta vegada en la història de la nostra institució educativa, definirem, democràticament, les fites que assenyalaran el nostre camí de cada dia, perquè fer-ho és anar endavant, és reconèixer-nos com a col·lectiu, és discussió i contrast, és buscar l'acord, és compartir un somni.

L'Assemblea és un privilegi que ens permetem perquè aturem el nostre ritme individual i fem que ressoni el nostre ritme col·lectiu i, ho fem, a través de la reflexió, del diàleg i la decisió. Què més podem desitjar per tornar a redirigir les nostres passes, en el laberint de la complexitat que ens tocarà de viure els propers quatre anys?

Patrimoni històric de l'Escola Pia

La restauració del claustre d'Igualada

Un edifici emblemàtic

L'Escola Pia d'Igualada, ubicada en un antic convent dels pares Agustins, té inclòs, en el catàleg del patrimoni, dos elements molt significatius com són per un costat, l'actual façana (1908) de la plaça Castells i per l'altre, el claustre del SXVII. Aquests dos elements no poden ser tractats independentment, ja que la façana de l'ala nord del claustre i la seva paral·lela és la part interior de la façana principal; per tant, tenim superposició

de dos objectes arquitectònics d'època molt distant i que, ambdós, estan protegits.

Patologia del claustre

La detecció de la curvatura de la façana, la poca resistència de l'embigat, les importants esquerdes, la degradació de la pedra i el sòl sorrenc fa que es determini una actuació arquitectònica per a reconstruir-lo, davant l'imminent perill d'enderrocament.

Fases de reconstrucció

Noticiari Breu

BALMES

Col·laboracions

Els alumnes de 6è de l'Escola Pia Balmes i els de l'escola Ntra. Sra de Lourdes faran una activitat conjunta durant els mesos de març i abril. L'objectiu és potenciar la col·laboració, comunicació i treball en equip entre dues escoles del barri. Aquest treball consistirà en un primer apropament, via Internet (des de l'escola), i dues sessions de treball dins l'aula (una a cada escola). Posteriorment, es farà una presentació del treball realitzat. El treball, un estudi sobre diferents aspectes de diversos països es realitzarà en equips mixtos, compostos per alumnes dels dos centres.

Olimpiades de física

Les alumnes Àngela García i Olga Margalef, de 2n de batxillerat, que han participat a les Olimpíades de Física de la fase catalana, han estat classificades per la fase estatal que tindrà lloc a Cuenca, del 3 al 6 d'abril de 2003.

GRANOLLERS

Aprenentatge cooperatiu

Durant el 2n i 3r trimestre, els docents d'ESO i batxillerat de l'escola fan un cursat d'aprenentatge cooperatiu. Esperem que sigui un èxit i que ens permeti progressar en la millora de les estratègies a l'aula.

IGUALADA

Un món ple de color

L'Escola Pia d'Igualada, sota el lema *Blanc? Groc? Negre?... Un món ple de color*, convoca el certamen literari que se celebrarà al teatre Ateneu, el dia 24 d'abril de 2003. El certamen està obert a tota la comarca de l'Anoia i contempla un premi especial per als participants de fora de l'Escola Pia. Per a més informació: <http://igualada.escolapia.net>

TERRASSA

Els alumnes lliuren a l'alcalde un manifest contra la guerra

El dia 30 de gener, un grup d'alumnes, integrat pels delegats de tots els grups classe de l'escola, va visitar l'ajuntament de Terrassa per entrevistar-se amb l'alcalde, Sr. Pere Navarro, per lliurar-li un manifest contra la guerra i a favor de la pau i la bona convivència. Aquest manifest va ser producte del treball realitzat a les tutories a les diferents etapes i nivells de l'escola. L'alcalde de la ciutat va felicitar la iniciativa de l'escola, valorant molt positivament el treball de reflexió realitzat pels alumnes i es va comprometre a fer arribar aquest document a les autoritats de la Generalitat i del govern de l'Estat.

Cicle de conferències sobre educació

Un Cicle de conferències sobre temes d'educació va organitzar aquest mes l'Escola Pia de Terrassa dintre del seu programa «Escola Oberta» destinat a projectar la tasca educativa més enllà de les aules. El cicle, obert a tota la ciutat, es va iniciar amb una xerrada sobre «La Llei de qualitat de l'educació» a càrrec del P. Francesc Riu, Secretari General del Secretariat de les Escoles Cristianes de Catalunya el dia 30 de gener. Posteriorment el 12 de febrer el sociòleg i periodista Salvador Cardús va dictar una interessant conferència sobre el tema «Educació i Família». El Cicle va continuar el dimarts 25 de febrer amb una altra conferència, aquesta vegada sobre «El projecte educatiu de l'Escola Pia», a càrrec de Ramon Francolí, Secretari General del Secretariat de les Institucions Escolars de l'Escola Pia de Catalunya. Totes les conferències van tenir una bona resposta de públic.

Premis Calassanç de la ciutat de Terrassa

L'Escola Pia de Terrassa, conscient de la importància que la promoció de la cultura i la creació artística tenen en el des-

envolupament del nostre país, convoca la catorzena edició dels Premis Calassanç de la ciutat de Terrassa destinats a tots els habitants de Catalunya, majors de 18 anys, que poden participar en les modalitats de prosa, poesia i pintura. Per a més informació: <http://terrassa.escolapia.net>

INSTITUCIÓ

Jornada esport i convivència 2003

La Jornada que anualment celebren els alumnes de 6è de Primària, enguany tindrà lloc a Balaguer el proper 9 de maig. Per facilitar que els alumnes puguin conèixer les instal·lacions a la prèvia de fer les inscripcions, els companys de l'escola de Balaguer han fet una pàgina web on mostren els diferents espais que s'utilitzaran. Podeu trobar-la a la web [escolapia.net](http://terrassa.escolapia.net).

Apropem el Senegal a l'escola catalana

Del 23 al 27 de febrer, en Josep Maria Canet, director de l'escola Joseph Faye del Senegal, ha estat a Catalunya per motius familiars. Aprofitant la seva estada a Catalunya, ha visitat diferents escoles on ha anat explicant la seva experiència educativa al Senegal i agraint les col·laboracions que han anat rebent de les nostres escoles.

Felicitats, CINTRA!

Cada any, l'Institut dels drets Humans de Catalunya que té com a finalitat l'estudi, la investigació, la divulgació i la promoció dels Drets Humans, convoca el Premi Solidaritat, que té com a objectiu reconèixer entitats que hagin destacat

per la seva lluita en la defensa dels Drets Humans. Aquest any, el premi ha estat atorgat a CINTRA, centre ubicat al bell mig del Raval, amb la finalitat de donar eines formatives i sortida professional a nois i noies amb situacions socials molt adverses. El premi es lliura el dia 3 de març, a les 7 de la tarda al Parlament de Catalunya.

LLIBRES

El passat 18 de febrer, va tenir lloc al Museu d'Història de Catalunya la presentació del llibre «Castilla en la literatura catalana» de Carles Bastons i Lluís Busquets. El Sr. Pere Gimferrer, membre de la Real Academia Española va fer la presentació, acompanyat del Sr. Jaume Sobrequés, director del Museu d'Història de Catalunya, el Sr. Ricard Lobo, director de l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Pere Ariño, responsable del Programa «Catalunya Hoy» i dels autors de l'obra.

NECROLÒGIQUES

El 29 de gener va morir l'Àngela Bagués i Queralt alumna de 2n d'ESO de l'Escola Pia Balmes. Els companys i companyes més propers i també els professors van acompanyar junt amb moltes famílies amigues als pares, la seva germana Núria, alumna de 2n d'ESO i el seu germà, als avis i oncles a la cerimònia de comiat que es va fer el dia 30 de gener.

Cartellera Informativa

Els vespres de Santa Anna.

Dijous 27 de març,
L'ofici d'escriure a càrrec de Ramon Solsona,
escriptor i periodista.
(Edifici Mar c/ Sant Agustí, 59. Mataró)

Saló de l'ensenyament

Del 20 al 23 de març. Estand de l'Escola Pia: F332, Palau 6

IV Assemblea de les Institucions Escolars a Igualada

Igualada. 21-22 de març de 2003.

Anem a la muntanya, que ara ve el bon temps...

La col·lectiva arriba als turons d'Igualada

Són una bona colla. Vénen de lluny. Són membres d'una entitat 'caminadora' fundada fa més de 400 anys. I dipositaris d'una llarga i fecunda tradició de servei al país i a la seva gent. Ja fa una colla d'anys que fan ruta plegats, ajudant-se uns als altres. Recentment, han passat per Barcelona, Sabadell i Caldes de Montbui. Ara són prop de la capital de l'Anoia. Distingeixen ja el campanar de Santa Maria (nom de tants records!) i l'emplaçament del santuari de la Pietat (tanta com en cal en el nostre món!). Han sentit parlar d'alguns problemes geològics i de parets esquerdades, però volen aplegar-se a redós del mateix claustre que un dia, en el camí de Lleida a Montserrat, va acollir el fundador del grup. Se sabran prop de la Mare que acull el fill quan passa un moment difícil, de la Mare –imatge d'Aquell que ho és tot amb tots– que observa, calla, anima, consola o acarona, segons els moments.

No tots van al mateix pas ni porten les mateixes coses al sarró, però van per feina (són tan del país!). Comparteixen la

melodia: dansem amb il·lusió, saltem amb projecte. I, sobretot, se senten implicats (coresponsables, se'n diu ara) en una gran rotllana. No tots saltaran igual, però les mans unides transmetran energia i coratge (que potser ja cal, perquè a l'horitzó s'entreveuen fosques nuvolades; qui sap si fins portaran tempesta).

Proposen moltes coses que comencen per re-: repensar, refer, renovar, recrear, reprendre, ... Però també s'observen delers de novetat: metodologies, plans d'acollida, noves eines de comunicació, més referents d'avaluació, més protagonisme dels principals del grup –els més petits!–, ...

I volen respondre als nous temps amb respostes d'avui. Potser per això poden continuar dansant amb melodies de sempre –les de la terra!– però amb tons actuals. I segur que recrearan en l'avui i en l'ara, en el comú i en particular, els versos de sempre (que tant bé expressava el gran poeta): *l'educació és la tasca més bella de totes les tasques que es fan i es desfan, és la fràgil anella ...*

Zum-zum

papers•

és una publicació del
SECRETARIAT DE LES
INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE
CATALUNYA
Ronda de Sant Pau, 80 2n
08001 Barcelona
Tel.: 93 441 00 04
Fax: 93 441 02 87
escolapia@escolapia.net
www.escolapia.net

Consell de redacció:

Oriol Blancher, Ricard
Coma, David Magrí,
Eulàlia París,
Xavier Sanchís.

Col·laboradors:

Beatriu Garrido, Manel
Bagunyà, Responsables de
Mediateca

Maquetació:

Serafi · indústria gràfica

Coordinació:

Eulàlia París.
papers@escolapia.net

MARÇ 2003

- 2 · Carnestoltes
- 8 · XIX Fòrum «Vida i Evangeli»
- 9 · XIX Fòrum «ida i Evangeli»
- 13 · Reunió responsables PGS (16-18h)
- 19 · Com són els joves d'avui? (10-13h) a l'Espai XXI
- 26 · Formació Caràcter Propi 2ª tanda (10-13h) a l'Espai XXI
Formació Habilitats socials per a col·lectius difícils (10-17h)
- 27 · Reunió mediatecaris (10-13h)
Reunió coordinadors qualitat (16-18h)
- 28 · Trobada PIL

ABRIL 2003

- 2 · Presentació projecte APQUA (15,30-18h)
- 5 · 3^a Trobada de Monitors "Mou-te"
Reunió Federació d'APAS a l'E.P.Nostra Senyora
- 10 · Reunió responsables FOC (16-18h)
- 11 · Darrer dia del 2n trimestre

- 13 · Rams
- 22 · Inici del 3r trimestre
- 27 · Aplec Pasqual «Mou-te»
- 28 · Reunió coordinadors de pastoral (16-18h)
Reunió delegats dels alumnes (16-18h)
- 30 · Reunió responsables d'extraescolars (15,30-17h)

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

(*) Alerta! Canvis respecte al calendari general.

CALENDARI IV ASSEMBLEA

MARÇ 2003

21-22 · IV Assemblea a Igualada